

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ ห้างร้าน เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม ดังที่ บุญถิ่น อัตถากร ได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาไว้ว่า "การศึกษามีประโยชน์เพียงแต่ช่วยให้คนอ่านออกเขียนได้ มีความรู้ก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยี อันนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าเท่านั้น แต่ยังช่วยอบรมให้เป็นคนมีความรู้และประสบการณ์ ช่วยให้เป็นคนมีสติปัญญา คิดเป็น ทัดสินใจถูกต้อง มีสุขภาพที่แข็งแรงและจิตใจ มีมนุษยธรรม วัฒนธรรม และความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน"

ประเทศไทยในปัจจุบัน มีแนวความคิดเกี่ยวกับการให้การศึกษา ขยายขอบเขตอย่างกว้างขวาง และมุ่งเน้นถึงสภาพความเป็นอยู่ และชีวิตของคนมากยิ่งขึ้น เพราะถือว่าการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญของชีวิต และเป็นสิทธิของมนุษยชนที่จะแสวงหาความรู้ได้ตามความสามารถของแต่ละบุคคล (คณะกรรมการวางแผนการศึกษา 2518 : 13-17)

ความเสมอภาคทางการศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นยิ่งในการจัดการศึกษาของรัฐ เพราะเป็นพื้นฐานที่จะช่วยแก้ปัญหา และลดความเหลื่อมล้ำในสังคมให้เป็นธรรม รัฐพยายามปรับปรุงระบบการศึกษา เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคมมากยิ่งขึ้น (เสริมศักดิ์ วิชาสารณ์ 2524 : 1) ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 4 (พ.ศ.2520-2524) และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 5 (พ.ศ.2525-2529) ตลอดจนร่างวัตถุประสงค์ นโยบาย และวงเงินเพื่อพัฒนาการศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 6 (พ.ศ.2530-2534) ได้กล่าวถึงความเสมอภาคทางการศึกษาในแผนดังกล่าว และมีนโยบายมุ่งพัฒนาการศึกษาที่จัดให้แก่ผู้ที่เสียเปรียบ หรือค่อย โอกาสทางการศึกษามากขึ้นตามลำดับ

เป็นธรรมชาติที่ทุกคนเห็นเด็กตัวเล็ก ๆ แต่งเครื่องแบบนักเรียนที่ว๊าะเป๋่า หนังสือไปโรงเรียน ตามสองฟากถนนในเวลาเช้า จะมองเด็กเหล่านั้นด้วยความชื่นชม ประทับใจ เด็กเหล่านั้นจะเป็นกำลังที่สำคัญของชาติในอนาคต จะเป็นพลเมืองที่มีความรู้ ความสามารถ และเป็นทรัพยากรของประเทศชาติที่สำคัญ ยิ่งกว่าทรัพยากรประเภทอื่นใด ผู้ที่มีบุตรหลานเข้าโรงเรียนแล้ว ต่างมีความหวังอันล้นเปี่ยม มีจินตนาการอันสวยงามในแผนการเพื่ออนาคตสำหรับบุตรหลานของตน เด็กที่กล่าวมาแล้วนี้เป็นชนกลุ่มหนึ่งที่รัฐจัดการศึกษาให้ เพื่อที่จะมีความเจริญงอกงามในทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคม เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของประเทศชาติต่อไป ในเวลาเดียวกันมีเด็กอีกกลุ่มหนึ่ง ที่เกิดมาบนพื้นแผ่นดินเดียวกัน มีสิทธิ เสรีภาพ ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับเดียวกัน จะต้องเป็นพลเมืองของประเทศชาติในอนาคตเช่นเดียวกัน แต่ด้วยสาเหตุต่าง ๆ บังคับให้เด็กเหล่านี้ไม่มีโอกาสได้รับการศึกษา ทั้ง ๆ ที่รัฐส่งเสริมและบำรุงการศึกษาโดยถือว่าการศึกษามีความสำคัญในอันดับสูงยิ่งแห่งกิจการของรัฐ เด็กกลุ่มนี้เราเรียกว่า "เด็ก-ค้อยโอกาสทางการศึกษา" (Disadvantaged Children) ซึ่งเป็นจุดมืดภายใต้ความสว่างของการศึกษา จุดมืดอันนี้ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขหรือแก้ปัญหา ก็อาจจะลุกลามทำให้ความสว่างของการศึกษาเจือจางน้อยลง อาจเป็นปัญหาอันใหญ่หลวงในการพัฒนาบุคคลของประเทศชาติได้ (กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา 2527 : 1)

๙. เด็กค้อยโอกาสทางการศึกษาในประเทศไทย ยังมีอีกเป็นจำนวนมากที่รัฐยังเข้าไปบริการไม่ถึง เด็กเหล่านี้ล้วนแต่เป็นกำลังของชาติทั้งสิ้น ถ้าหากไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาตามอัธยาศัย อาจจะถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ เช่น ประกอบอาชีพที่ไม่สุจริต ไม่รู้จักหน้าที่ของพลเมืองดี และสุดท้ายอาจเป็นปัญหาต่อความมั่นคงของชาติได้ในอนาคต (กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา 2527 : 8)

การศึกษาเป็นกระบวนการที่จะจรรโลงและสืบต่อมรดกทางปัญญา วัฒนธรรม ซึ่งบรรพบุรุษได้สร้างสมไว้ รวมทั้งเป็นแสงสว่างที่จะนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจธรรมชาติอันเป็นสิ่งใหม่เพื่อชีวิตและสังคมที่ดีขึ้นประกอบกับเป็นตัวเชื่อมการสื่อสารความคิด ความเข้าใจระหว่างบุคคล และกลุ่มบุคคลจึงเป็นพื้นฐานสำคัญในความมั่นคงของสังคม และความมั่นคงแห่งชาติ ทั้งในด้านการเศรษฐกิจ การเมือง การทหาร และเป็นพื้นฐาน

โดยตรงในค่าน้ำสงคจิตวิทยา หากปราศจากการศึกษาอันเป็นระบบและกระบวนการที่สำคัญอันเกี่ยวเนื่องกันตลอดชีวิตมนุษย์ ที่สอดคล้องสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งค่าน้ำสงคและธรรมชาติของสงคนั้น ๆ ประเทศชาติก็มิอาจจะอยู่รอดไปได้ (สิปพนธ์ เกตุทัต 2519 : 3)

รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของกลุ่มบุคคลที่คอยโอกาสและเสียเปรียบทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งเป็นคนบางกลุ่มของประเทศ เช่น ชาวไทยภูเขา ชาวไทยที่มีภูมิลำเนาในท้องถิ่นทุรกันดาร ซึ่งความไม่รู้ ความยากไร้ เป็นสาเหตุทำให้เสียเปรียบทางการศึกษา ทางเศรษฐกิจและสงค คนเหล่านี้ควรได้รับการศึกษาและบริการเป็นพิเศษ เพื่อจะได้รับโอกาสในการศึกษาเท่าเทียมกับคนทั่วไป รัฐได้จัดและให้บริการ โดยจัดตั้งโรงเรียนขึ้นประเภทหนึ่ง เรียกว่า โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ซึ่งเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ.2495 เป็นต้นมา

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แห่งแรกในประเทศไทย คือ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์หม่อมทวน ตั้งอยู่ที่อำเภอหม่อมทวน จังหวัดกาญจนบุรี โดย นายอภิรักษ์ จันทวิมล อธิบดีกรมสามัญศึกษา เป็นผู้ดำเนินการ และได้ประกาศตั้งเป็นทางการเมื่อ วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ.2496 รับเด็กยากไร้ ใกล้เคียงคน และชาวเขา จากท้องที่ของจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ เข้าเรียน จัดเป็นโรงเรียนรัฐบาลประเภทพิเศษอยู่ประจำกินนอน รัฐให้การสงเคราะห์ค่าอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย เครื่องเขียน แบบเรียน จัดหลักสูตร เน้นหนักในวิชาชีพเมื่อโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แห่งแรก ได้ดำเนินการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว กรมสามัญศึกษาได้พิจารณาขยายการศึกษาสงเคราะห์ออกไปอย่างกว้างขวาง โดยจัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขึ้นเขตการศึกษาละ 1 โรงเรียน โดยดำเนินการจัดตั้งเพิ่มขึ้นเรื่อยมาจนสามารถตั้งได้ครบทุกเขตการศึกษารวมทั้งหมด 12 โรงเรียน เมื่อปี พ.ศ.2514

เมื่อจัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ครบทุกเขตการศึกษา แล้วรัฐเห็นว่ายังไม่เพียงพอแก่ความต้องการของสงค ประกอบกับชนกลุ่มน้อย ได้แก่ ชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ในบางจังหวัดมีปัญหาแทรกซ้อนค่าน้ำสงคความมั่นคงของชาติ เพื่อสนองความต้องการและแก้ปัญหาสงค จึงตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แบบอยู่ประจำขึ้นเป็นพิเศษอีกใน-

เขตการศึกษาต่าง ๆ และสามารถตั้งได้เพิ่มขึ้นจนครบ 5 โรงเรียน ในปี พ.ศ.2519

สำหรับเด็กที่ยากไร้คอยโอกาส และมีปัญหาทางบ้านสังคม เนื่องจากมีคา-
มาคาช่วยเป็นโรคเรื้อน รัฐได้ให้การสงเคราะห์โดยกรมการแพทย์ กรมอนามัย และ
กรมประชาสงเคราะห์ ให้การสงเคราะห์เลี้ยงดูในระยะแรกเกิดจนถึงวัยเรียน
กรมสามัญศึกษาได้ให้การสงเคราะห์ โดยจัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขึ้นเป็นพิเศษ
ประเภทไป-กลับ ให้การสงเคราะห์อาหารกลางวัน เครื่องนุ่งห่ม เครื่องเขียน
แบบเรียน โดยจัดตั้งโรงเรียน ประเภทนี้โรงเรียนแรกในปี พ.ศ.2516 และตั้งได้
เพิ่มขึ้นอีกจนครบ 4 โรงเรียน ในปี พ.ศ.2519 (กรมสามัญศึกษา 2523 : 23-27)

เนื่องด้วยผู้ที่คอยโอกาสทางการศึกษาในประเทศไทยยังมีอยู่เป็นจำนวนมาก
และเป็นคนบางกลุ่มของประเทศ ซึ่งได้แก่ ชาวไทยภูเขา ผู้ที่อยู่ในเขตคุกคามจาก
ผู้ก่อการร้าย ชาวไทยมุสลิม ผู้ที่มีภูมิลำเนาในท้องถิ่นทุรกันดาร ชาวเรือและชาวน้ำ
คนยากจน และการศึกษาจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความเข้าใจที่ีระหว่าง
รัฐบาลกับกลุ่มคนดังกล่าว ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในความมั่นคงของสังคม และความ
มั่นคงแห่งชาติ นำไปสู่การพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และ
วัฒนธรรม ทั้งนี้รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะพัฒนาการศึกษาที่จัดให้แก่ผู้คอยโอกาสทาง-
การศึกษาต่อไปในอนาคต

ประชุมสุข อาชวอำรุง ไท่กล่าวไว้ในคำบรรยายประกอบวิชา วิจัยสถาบัน
การศึกษา (ปีการศึกษา 2521) ไว้ว่า "ในการพัฒนาการศึกษานั้น เงินเป็นปัจจัย
สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง ที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในค่านำเงินงาน และการจัดหา
ค่านำวัตถุ ได้แก่ อาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ โต๊ะเรียน สนามกีฬา และในค่านำวิชาการ
ได้แก่ การมีครู อาจารย์ ที่มีความรู้ มีอุปกรณ์การสอน ห้องสมุดเพียงพอ ก่อนวางแผน
พัฒนาสถาบันการศึกษาใด จึงควรต้องมีการสำรวจเกี่ยวกับการเงินของสถาบันการศึกษานั้น"
จากความสำคัญของการจัดการศึกษาสงเคราะห์ที่จะสร้างความเข้าใจอันดี
ระหว่างรัฐบาลกับกลุ่มคนบางกลุ่มของประเทศที่เป็นผู้คอยโอกาสทางการศึกษา เป็น
การสร้างความมั่นคงของชาติ นำไปสู่การพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง
สังคม และวัฒนธรรม รัฐบาลจึงมีนโยบายพัฒนาการศึกษาสงเคราะห์ และถึงแม้ว่า

รัฐบาลได้มีนโยบายพัฒนาการศึกษาสงเคราะห์มาตั้งแต่แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ
 ระยะที่ 4 (พ.ศ.2520-2524) แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 5 (พ.ศ.
 2525-2529) จนถึงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 6 (พ.ศ.2530-2534)
 ก็ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใด หรือหน่วยงานใด ทำการศึกษาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของโรงเรียน
 ศึกษาสงเคราะห์มาก่อนเลย ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาค่าใช้จ่ายรายหัวนักเรียนของ
 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการ
 พิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาการศึกษาสงเคราะห์ในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ศึกษาค่าใช้จ่ายรายหัวนักเรียนของ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ แบบประจำ
 และแบบไป-กลับ ที่โรงเรียนใช้จ่าย (Institutional Cost) โดยจำแนกเป็น
 - 1.1 ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน (Operating Cost)
 - 1.2 ค่าใช้จ่ายค่านลงทุน (Capital Cost)
2. เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายรายหัวนักเรียนของ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
 ระหว่างโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ในประเภทเดียวกัน ซึ่งได้แก่ ประเภทประจำเขต
 การศึกษา ประเภทชาวเขา และประเภทสำหรับบุตรผู้ช่วยด้วยโรคเรื้อน
3. เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายรายหัวนักเรียนของ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
 ระหว่างประเภท ได้แก่ ประเภทประจำเขตการศึกษา ประเภทชาวเขา และประเภท
 สำหรับบุตรผู้ถูกภัยคุกคามจากผู้ออกการร้าย ชาคผู้อุปการะเลี้ยงดู

สมมติฐานของการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ไปสำรวจโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์มาแล้ว พบว่า แต่ละ
 โรงเรียนมีแผนปฏิบัติงาน โครงการประจำปี การจัดกิจกรรม จำนวนบุคลากร วัสดุ ครุภัณฑ์
 อาคารสิ่งก่อสร้าง ตลอดจนสถานที่ตั้งของโรงเรียน ฯลฯ แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงตั้ง-
 สมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายรายหัวนักเรียนของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ แต่ละโรงเรียนในประเภทเดียวกันมีความแตกต่างกัน
2. ค่าใช้จ่ายรายหัวนักเรียนของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ประเภทประจำเขตการศึกษา ประเภทชาวเขา และประเภทสำหรับบุตรผู้ถูกภัยคุกคามจากผู้อพยพ การค้ามนุษย์และการละเมิดสิทธิมนุษยชน มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาค่าใช้จ่ายรายหัวนักเรียนของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จะศึกษาเฉพาะค่าใช้จ่ายรายหัวนักเรียนที่โรงเรียนใช้จ่าย จากเงินงบประมาณแผ่นดิน ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2523 ถึง 2527
2. ค่าใช้จ่ายรายหัวนักเรียนที่โรงเรียนใช้จ่ายตั้งแต่ ปีการศึกษา 2523 ถึง 2527 แยกเป็น
 - 2.1 ค่าใช้จ่ายค่าน้ำค่าเนินการ คัดจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีการศึกษา 2523 ถึง 2527 โดยไม่คำนึงถึงเงินบำรุงการศึกษา เงินบริจาค และเงินรายได้อื่น ๆ ของโรงเรียน ค่าใช้จ่ายค่าน้ำค่าเนินการ ได้แก่ เงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทน ค่าใช้จ่าย ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุ ค่าอุดหนุน งบกลาง เกือบทั้งหมดได้จากงบประมาณของทางราชการทั้งสิ้น (กรมสามัญศึกษา 2524 : 272)
 - 2.2 ค่าใช้จ่ายค่านองทุน คัดจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีที่ใช้เป็นค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง
3. การศึกษาค่าใช้จ่ายรายหัวนักเรียนของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จะศึกษาเฉพาะโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา และดำเนินการโดยกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ประจำเขตการศึกษา 12 โรง โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ชาวเขา 5 โรง โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สำหรับบุตรผู้ถูกภัยคุกคามจากผู้อพยพ การค้ามนุษย์และการละเมิดสิทธิมนุษยชน 1 โรง และโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สำหรับบุตรผู้ยากด้วยโรคเรื้อน 2 โรง

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

1. นักเรียนทุกคนได้รับผลประโยชน์จากโรงเรียนเท่ากันและเหมือนกัน
2. ช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปีการศึกษา 2523 ถึง 2527 เป็นตัวอย่างของคาบเวลา (Sample Period of Time) และถือว่าค่าของเงินในช่วงนี้มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก จึงถือว่ามีความคงที่
3. ค่าใช้จ่ายที่โรงเรียนใช้จ่ายจะคำนวณจากรายจ่ายตามปีงบประมาณแผ่นดิน ส่วนจำนวนนักเรียนจะคำนวณตามจำนวนนักเรียนในปีการศึกษา แต่ปีงบประมาณแผ่นดินและปีการศึกษามีช่วงระยะเวลาใกล้เคียง จึงถือว่าจำนวนเงินในปีงบประมาณใดก็เป็นค่าใช้จ่ายในปีการศึกษานั้นด้วย
4. ถือว่าข้อมูลที่ไ้มีความเชื่อถือได้ และเป็นไปตามความจริงทุกประการ ทั้งที่เกี่ยวกับการเงินของโรงเรียน และจำนวนนักเรียน

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

ค่าใช้จ่ายรายหัวนักเรียน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่โรงเรียนใช้จ่าย ซึ่งแยกเป็นค่าใช้จ่ายด้านค่าเนิการ และค่าใช้จ่ายด้านลงทุน ที่โรงเรียนเป็นผู้จ่ายจากงบประมาณแผ่นดิน เฉลี่ยสำหรับนักเรียนหนึ่งคนในระยะเวลาหนึ่งปีการศึกษา

ค่าใช้จ่ายด้านค่าเนิการ หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่คิดจากเงินงบประมาณแผ่นดิน เพื่อใช้จ่ายเป็นค่าเงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค งบกลาง และเงินอุดหนุน

เงินงบประมาณแผ่นดิน หมายถึง เงินที่โรงเรียนได้รับจากรัฐบาลในรูปของงบประมาณประจำปี เพื่อใช้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายด้านค่าเนิการ และค่าใช้จ่ายด้านลงทุน

ค่าเงินเดือน หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายให้ข้าราชการทุกประเภทเป็นรายเดือน โดยมีอัตรากำหนดไว้แน่นอนในบัญชีเงินเดือนประจำ ที่กรมบัญชีกลางได้ตรวจสอบอย่างถูกต้องแล้ว

ค่าจ้างประจำ หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำของส่วนราชการ โดยมีอัตรากำหนดไว้แน่นอนในบัญชีถือจ่ายค่าจ้างประจำ ที่กรมบัญชีกลางได้ทราวจดขอย่างถูกต้องแล้ว

ค่าตอบแทน หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายตอบแทนให้แก่ผู้ปฏิบัติงานให้แก่ราชการ ซึ่งประกอบด้วย เงินค่าเช่าบ้าน ค่าสอนพิเศษ ค่าหางานล่วงเวลา

ค่าใช้จ่าย หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายไปในร้านค้าต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งบริการ และรายจ่ายเพื่อทดแทนเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติราชการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวดอื่น ๆ เช่น ค่ารับรอง ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าเบี้ยเลี้ยง เป็นต้น

ค่าวัสดุ หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายไปเพื่อซื้อสิ่งของ ซึ่งตามปกติย่อมสิ้นเปลืองหรือสลายตัวในระยะเวลาอันสั้น หรือเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น เพราะการใช้หรือบริโภค

ค่าสาธารณูปโภค หมายถึง รายจ่ายเกี่ยวกับค่าโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์ ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา

งบกลาง หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายให้แก่ผู้ปฏิบัติราชการ เพื่อเป็นค่ารักษาพยาบาล เงินช่วยเหลือค่าครองชีพ เงินช่วยการศึกษาเล่าเรียนบุตร เงินเบี้ยบำนาญบำเหน็จเงินช่วยบุตร

เงินอุดหนุน หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือเป็นค่าอาหารให้แก่ นักเรียนในขณะที่อยู่ในโรงเรียน

ค่าใช้จ่ายค้ำลงทุน หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายเป็นค่าครุภัณฑ์ ค่าสิ่งก่อสร้าง และค่าที่ดิน

ค่าครุภัณฑ์ หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายในการซื้อสิ่งของที่มีอายุการใช้งาน ยืนนาน หรือวัสดุบางอย่างที่มีราคาตั้งแต่ 500 บาทขึ้นไป แต่ไม่รวมราคาสิ่งก่อสร้าง และค่าที่ดิน

ค่าสิ่งก่อสร้าง หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายในการสร้างอาคารสถานที่ต่าง ๆ

ค่าที่ดิน หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายในการจัดหาที่ดิน

ประ โยชน์ของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์โดยตรงกับกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสงเคราะห์ของกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา เพื่อจะได้ทราบถึงสภาพการจักรวรรยประมาณของรัฐบาลในการจัดการศึกษาสงเคราะห์ที่ผ่านมา และทำให้ทราบตัวเลขที่แน่นอนของค่าใช้จ่ายที่รัฐบาลต้องใช้จ่ายสำหรับนักเรียนหนึ่งคนในเวลาหนึ่งปีการศึกษาของ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แบบประจำ และแบบไป-กลับ ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการพิจารณาจักรวรรยประมาณแผ่นดิน เพื่อการพัฒนาการศึกษาสงเคราะห์ได้อย่างเหมาะสมในโอกาสต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย